

αὐτοῦ εἰς πραγματεύσεις δανείων· καὶ τῶντι τὸ δάνειον διακοσίων ἑκατομμυρίων φράγκων, τὰ ὅποια εἶχε νὰ πληρώσῃ ἡ Γαλλία εἰς τὰς συμμάχους δυνάμεις, τὸ ἐνεπιστεύθησαν εἰς τὸν ἐν Παρισίοις υἱὸν του, τὸν σήμερον Βαρόνον Σολομῶντα Ροθσχίλδην. Ἐπειδὴ δ' ἐσυμφωνήθη τὸ δάνειον αὐτὸ πρὸς 67 τὰ ἑκατὸν, καὶ μετ' ὀλίγον ἐπωλήθη 93, ἔμειναν 52,000,000 φράγκα διάφορον! Τόσον συμβάλλει πρὸς πλουτισμὸν ἢ τιμιότης.

ΠΕΡΙ ΕΟΡΤΩΝ.

Ποιοὶ, ἀδελφοί μου, βδελυραὶ καταχρήσεις δὲν γίνονται εἰς τὰς Κυριακὰς καὶ εἰς τὰς ἄλλας εορτὰς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ μερικῆς Χριστιανῆς! Ὅποιοι τοὺς παρατήρησιν πῶς εορτάζουσι ταύτας τὰς ἁγίας ἡμέρας, ἀναγκάζεται νὰ φαντασθῇ ὅτι αὐτοὶ νομίζουσιν, ὅτι αὐταὶ αἱ εορταὶ ἐπὶ τῆτι ἐνστατήθησαν, διὰ νὰ ὑβρίζεται περισσότερο ὁ Θεὸς, διὰ νὰ ζημιουῖται περισσότερο ἢ ψυχὴ, καὶ διὰ νὰ κολακεύεται περισσότερο τὸ σῶμα. Καὶ τῶντι πότε γίνονται παρ' αὐτῶν αἱ περισσότεραι καὶ αἱ μεγαλῆτεραι ἁμαρτίαι, αἱ ὅποιαί ἐπίσης καὶ τὸν Θεὸν κατὰ πολλὰ παροργίζουσι, καὶ τὴν ψυχὴν κολάζουσι, παρὰ ταύτας τὰς ἁγίας ἡμέρας; Εἰς ταύτας γίνονται αἱ πλέον αἰσχραὶ πράξεις, αἱ πλέον φοικταὶ καταλαλαὶ, καὶ αἱ περισσότεραι ζημίαι καὶ ὑβρεῖς πρὸς τὸν πλησίον. Εἰς ταύτας οἱ ἄνθρωποι οὗτοι περισσότερο εὐχαριστοῦν τὰ διεφθαρμένα των πάθη, τὰς φαντασίας τῆς ματαιότητος, καὶ καταγίνονται περισσότερο εἰς ὅλας τὰς ἄλλας πομπὰς τοῦ κόσμου καὶ τοῦ διαβόλου, τοσοῦτον ἀπηγορευμένα ἀπὸ τὴν ἱεράν μας θρησκείαν. Εἰς ταύτας αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι περισσότερο παραδίδονται εἰς τὴν κραυγὴν καὶ μέθην, μάλιστα οἱ πολλοὶ ἐκ τοῦ ἀτάκτου ὄχλου, οἵτινες δὲν γνωρίζουσι ἄλλον τρόπον τοῦ ἀγαθῆν τὰς Κυριακὰς παρὰ τοῦτον. Εἰς ταύτας ἄνδρες καὶ γυναῖκες φαίνεται ὅτι δὲν ἔχουσι ἄλλον σκοπὸν παρὰ νὰ στολιζῶσιν, ὅσον δυνατόν καλῆτερα, τὸ σκληρόβρωτον τοῦτο σῶμα, καὶ ἐνδεδυμένοι μ' ὄλην τὴν κοσμικὴν ματαιότητα νὰ περιφέρονται πανταχοῦ, καὶ νὰ ἐπισκέπτονται μεταξὺ των, διὰ νὰ καταδαπανῶσι ματαιῶς καὶ ἀνωφελῶς, καὶ πολλάκις παρανόμως, καιρὸν τόσον πολύτιμον διὰ τὴν σωτηρίαν των, καὶ τόσον ἱερόν.

Ἀλλὰ τί πρέπει νὰ κάμνωμεν διὰ νὰ εορτάζωμεν καλῶς τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἄλλας εορτὰς; Πρέπει νὰ μένωμεν κλεισμένοι εἰς τὰς οἰκίας μας ἀργοῦντες, μετὰ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας; Ὁχι, ἀδελφοί, δὲν εἶναι οὗτος οὔτε ὁ σκοπὸς μου, οὔτε ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ὀλοτελής ἀργία εἶναι τὸ μεγαλῆτερον ἀφ' ὅλα τὰ

κακά, καὶ ἡ πηγὴ ὄλων τῶν ἄλλων, διότι ἀπὸ τὴν ἀργίαν πηγάζουσι οἱ κακοὶ λογισμοὶ, τὰ πονηρὰ σχέδια, καὶ ὅλη ἡ διαφθορὰ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου, ὅστις μετὰ ταῦτα βυθίζεται εἰς ὅλας τὰς κακουργίας. Ὡστε, ὅταν ἡ Ἐκκλησία μᾶς προστάξῃ τὴν ἀργίαν, ἐννοεῖ τὴν ἀργίαν τῶν κοσμικῶν καὶ σωματικῶν φροντίδων, διὰ νὰ λάβωμεν μίαν ἐντελῆ ἐλευθερίαν, νὰ ἀφιερῶμεν εἰς τὰ πνευματικὰ καὶ εἰς τὰ θεῖα. Ὅταν μᾶς παραγγέλλῃ νὰ περιορισθῶμεν ὅσον δυνατόν εἰς τὴν οἰκίαν μας, ἐννοεῖ νὰ κάμνωμεν τοῦτο διὰ νὰ μελετῶμεν τὰς μεγάλας ἀληθείας τῆς πίστεως, τὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, τὴν βραχύτητα ταύτης τῆς ζωῆς, τὸ τρομερὸν τοῦ θανάτου, τὴν φοβεράν ἀπολογία τὴν ὅποιαν θέλωμεν δώσειν μίαν ἡμέραν πρὸς τὸν Κύριον. Θελεῖ νὰ λυπώμεθα διὰ τὰς ἁμαρτίας μας, νὰ ἔχωμε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἀνεκλήρητον δόξαν τῶν δικαίων καὶ τὰ ἄφατα ἀγαθὰ τοῦ παραδείσου, καὶ τέλος πάντων νὰ ἐνθυμώμεθα διὰ παντὸς τὰς τρομερὰς βασάνους τῆς αἰωνίου κολάσεως. Ἴδου ὑποθέσεις ὑψηλαὶ καὶ μεγάλα, ἄξια τῆς ἀθανάτου ψυχῆς, εἰς τὰς ὅποιας ἔχομεν χρεὸς ἀκαταπαύτως, ἀλλὰ μάλιστα ταύτας τὰς ἱεράς ἡμέρας, νὰ καταγινώμεθα ὀλοτελῶς. Ταῦτα ἀπαιτεῖ ἡ Ἐκκλησία καὶ ὁ Θεὸς ἀπὸ ἡμᾶς εἰς τὰς εορτὰς· καὶ ἐπειδὴ ταύτας τὰς μεγάλας ἀληθείας δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ τὰς μελετήσῃ καλῆτερα, παρὰ ὅταν ἦναι συγκεντρωμένος εἰς τὸν ἑαυτὸν του, διὰ τοῦτο εἶναι ἀνάγκη νὰ δαπανῶμεν ὅσον δυνατόν περισσότερο καιρὸν εἰς τὸν οἶκόν μας, καταγινόμενοι εἰς ταῦτα τὰ ἔργα.—ΕΥΑΓ. ΣΑΛΠΙΓΞ.

Ο ΓΑΣΤΡΙΚΟΣ ΧΤΛΟΣ.

ΙΑΤΡΟΣ τις (Beaumont), ἀνήκων εἰς τὸ στρατεύμα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἐπέτυχεν εὐκαιρίαν νὰ κάμῃ παρατηρήσεις τινὰς περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου στομάχου, διόλου νέας καὶ εἰς ἄκρον περιέργους. Τὸ 1822, πυροβόλον τι, συρθεὶν κατὰ τύχην, ἐπλήρωσεν ἄνθρωπον, λεγόμενον Ἀλέξιον, κατὰ τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν εἰς τρόπον, ὅστε μετὰ τὴν ἴασιν τῆς πληγῆς ἀφέθη τρύπα δύο ἡμισυ δακτύλους τὴν περιφέρειαν· ἡ τρύπα δὲ αὕτη ἐκτείνετο ἕως μέσα εἰς τὸν στόμαχον· ὅθεν, ὅσάκις δὲν ἦτο στερεῶς πεφραγμένος τὸ κατὰ τὴν πλευρὰν ἀνοίγμα, ὅτι ἔτρωγεν ἢ ἐπινεν ὁ ἄνθρωπος ἐξέφευε τοῦ στομάχου. Μετὰ τὴν πρόδοσιν ὁμοῦ τοῦ χρόνου, ἡ φύσις οἰκονόμησε τὸ ἐλάττωμα τοῦτο· διότι ἐσχηματίσθη βαθμηδὸν δικλῆς ἡ θύρα, ἣτις δραστηρίως κρατεῖ μέσα τὰ περιεχόμενα τοῦ στομάχου, ἀκόμη καὶ ὅταν ἦναι διόλου πλήρης· ὅστε ὁ Ἀλέξιος τρώγει ἔκτοτε, καὶ πίνει. καὶ